

RADY MIEJSKIEJ W MIŁOSŁAWIU

z dnia 10 października 2018 r.

w sprawie przekazania do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu skargi
Sołectwa Skotniki wraz z odpowiedzią na skargę.

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. samorządzie gminnym (t.j. Dz. U. z 2018 r. poz. 994 ze zm.), w związku z art. 54 § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (t.j. Dz. U. z 2018 r. poz. 1302) Rada Miejska uchwala, co następuje:

§ 1. Postanawia się przekazać do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu skargę z dnia 11 września 2018 r. (data wpływu 17 września 2018 r.) Sołectwa Skotniki „na uchwałę Rady Miejskiej w Miłosławiu z dnia 12 VII 2018 roku nr XLVI/281/18 w sprawie wyboru metody ustalenia opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi oraz ustalania wysokości tej opłaty od właścicieli nieruchomości, na których zamieszkują mieszkańcy”, wraz z odpowiedzią na skargę, nie uwzględniając jej zarzutów.

§ 2. Treść odpowiedzi na skargę o której mowa w § 1, zawiera załącznik do niniejszej uchwały.

§ 3. Wykonanie uchwały powierza się Burmistrzowi Gminy.

§ 4. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący
Rady Miejskiej
Hubert Gruszczyński
Hubert Gruszczyński

UZASADNIENIE
DO UCHWAŁY XLIX/299/18
RADY MIEJSKIEJ W MIŁOŚLAWIU

z dnia 10 października 2018 r.

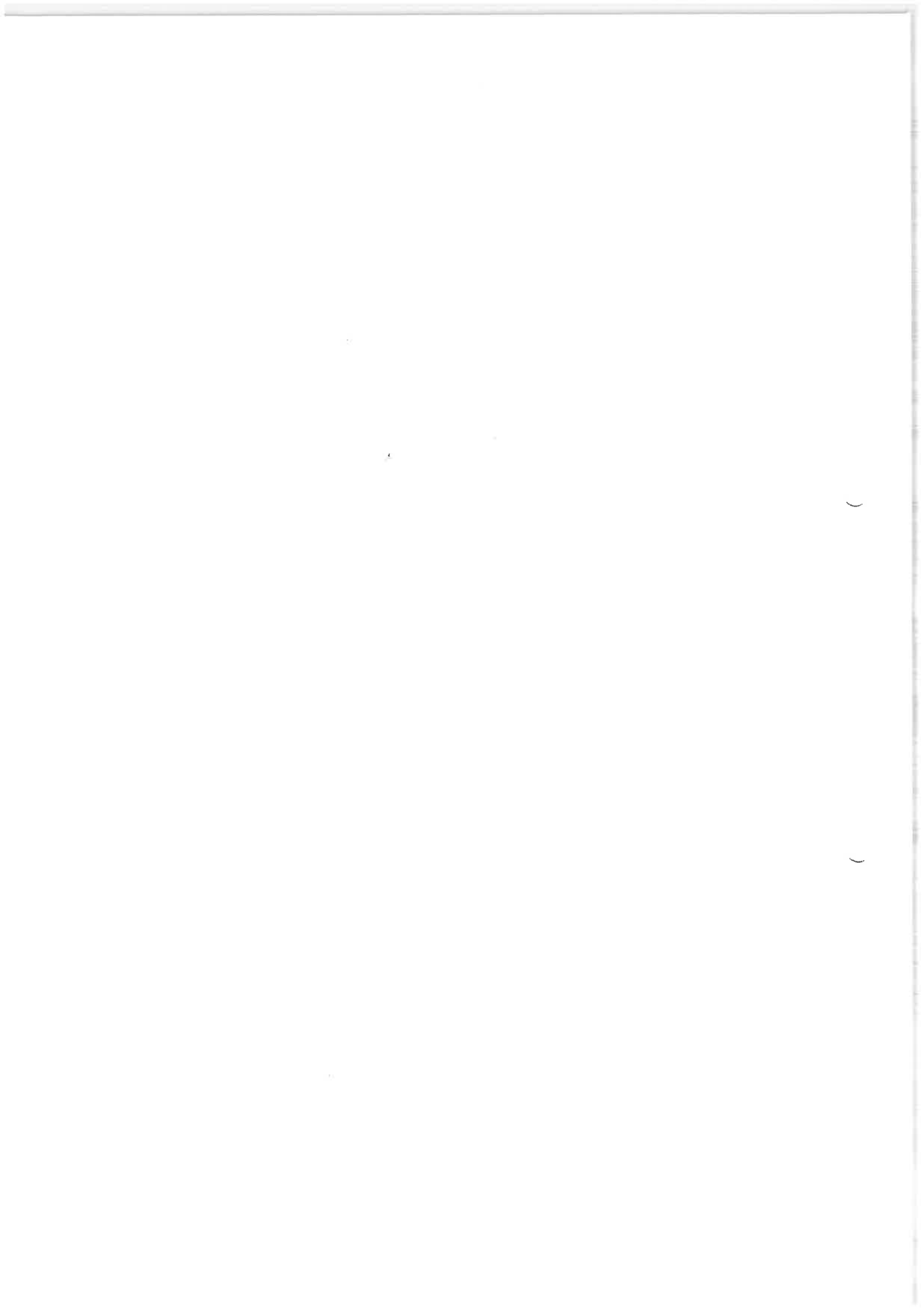
**w sprawie przekazania do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu skargi
Sołectwa Skotniki wraz z odpowiedzią na skargę.**

W dniu 17 września 2018 r. Sołectwo Skotniki wniosło za pośrednictwem Gminy Miłosław w Miłosławiu skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu „na uchwałę Rady Miejskiej w Miłosławiu z dnia 12 VII 2018 roku nr XLVI/281/18 w sprawie wyboru metody ustalenia opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi oraz ustalania wysokości tej opłaty od właścicieli nieruchomości, na których zamieszkują mieszkańcy”.

Zgodnie z art. 54 § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi organ którego działanie jest przedmiotem skargi przekazuje skargę sądowi wraz z aktami sprawy i odpowiedzią na skargę w terminie 30 dni od dnia jej wniesienia. Organ w zakresie swojej właściwości może postanowić o jej uwzględnieniu do dnia rozpoczęcia rozprawy, albo nie uwzględnić skargi. Rada Miejska w Miłosławiu nie uwzględniła skargi.

W świetle powyższego zasadne jest przekazanie skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu z wnioskiem o jej oddalenie.

Przewodniczący
Rady Miejskiej
Hubert Gruszczyński
Hubert Gruszczyński

**Załącznik do Uchwały Nr XLIX/299/18
Rady Miejskiej w Miłosławiu z dnia
10 października 2018 r.
Miłosław, dnia 10 października 2018 r.**

**Wojewódzki Sąd Administracyjny
w Poznaniu
ul. Ratajczaka 10/12
61 – 815 Poznań**

Skarżący : Sołectwo Skotniki reprezentowane przez Rafała Sztukę, Jerzego Walkowiaka, Jana Haremskiego

Organ administracji: Rada Miejska w Miłosławiu, ul. Wrzesińska 19, 62-320 Miłosław
reprezentowana przez Burmistrza Gminy Zbigniewa Skikiewicza

Odpowiedź na skargę

Na podstawie art. 54 § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi, w imieniu Rady Miejskiej w Miłosławiu, przekazuję skargę Sołectwa Skotniki z dnia 11 września 2018r (wpł. 17 września 2018r.) wnosząc o odrzucenie skargi oraz obciążenie skarżącego kosztami postępowania.

Z ostrożności, gdyby Sąd nie przychylił się do wymienionego wniosku wnoszę o:

1. oddalenie przedmiotowej skargi w całości,
2. zasądzenie od skarżącego na rzecz Rady Miejskiej w Miłosławiu kosztów postępowania według norm przepisanych.

3

Uzasadnienie

W dniu 17 września 2018 do Gminy Miłosław wpłynęła skarga Sołectwa Skotniki, kierowana do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu, na Uchwałę Rady Miejskiej w Miłosławiu z dnia 12 lipca 2017r nr XLVI/281/18 w sprawie wyboru metody ustalania opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi oraz ustalania wysokości tej opłaty od właścicieli nieruchomości na których zamieszkują mieszkańcy.

W skardze wskazano, że skarżącego reprezentują Rafał Sztuka zam Skotniki 55, Jerzy Walkowiak zam. Skotniki 6, Jan Haremski zam. Skotniki 26.

Jednym z warunków formalnych skutecznego wszczęcia postępowania sądowoadministracyjnego jest posiadanie przez stronę tego postępowania zdolności sądowej i procesowej.

Zarzucam, że skarżący Sołectwo Skotniki nie ma zdolności sądowej w niniejszym postępowaniu.

Definicję sołectwa określił ustawodawca w art. 5ust.1 i ust. 2 ustawy o samorządzie gminnym który stanowi, że gmina w drodze uchwały, po przeprowadzeniu konsultacji z mieszkańcami lub z ich inicjatywy może tworzyć jednostki pomocnicze, między innymi sołectwa

Jak wynika z powyższego przepisu, sołectwo nie jest samorządową jednostką organizacyjną.

Nie ma zdolności sądowej.

W związku z powyższym wnoszę o odrzucenie skargi.

Podnoszę ponadto, że skargę wniesiono za pośrednictwem Gminy Miłosław, co sugeruje, że skarżący wskazuje, iż organem administracji przeciwko któremu skarga jest skierowana jest Gmina Miłosław a nie jej właściwy organ.

Jest to zdaniem organu administracji błąd formalny. Wnoszę zatem o wezwanie skarżącego do sprecyzowania strony przeciwko której wniesiono skargę.

Z ostrożności procesowej, na wypadek gdyby Sąd nie przychylił się do wniosku o odrzucenie skargi wnoszę o oddalenie skargi w całości.

Zdaniem Rady Miejskiej w Miłosławiu zarzuty skargi są całkowicie nieuzasadnione a skarżący nie wykazał, że zaskarżona Uchwała narusza prawem chroniony interes lub uprawnienie Sołectwa.

Z ostrożności podnoszę, że skarżący nie wykazał, że zaskarżona Uchwała narusza interes prawny lub uprawnienie jakichkolwiek osób, w tym reprezentujących Sołectwo Panów Rafała Sztuki, Jerzego Walkowiaka, Jana Haremskiego.

Art 32 ustawy Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi stanowi, że stronami postępowania są skarżący oraz organ administracji.

Zgodnie z art. 101 ust. 2a ustawy o samorządzie gminnym Skargę na uchwałę lub zarządzenie, o których mowa w ust. 1, można wnieść do sądu administracyjnego w imieniu własnym lub reprezentując grupę mieszkańców gminy, którzy na to wyrażą pisemną zgodę

Skargę wniosło Sołectwo Skotniki - jednostka pomocnicza gminy w imieniu własnym, reprezentowane przez osoby które swoje umocowanie wywodziły z uchwały zebrania wiejskiego. Organem uprawnionym do reprezentowania sołectwa jest sołtys. Nie można uchwałą zebrania wiejskiego upoważniać innych osób do działania w imieniu sołectwa w postępowaniu sądowym.

Z treści skargi wynika, że Rafał Sztuka, Jerzy Walkowiak i Jan Haremski działają jako pełnomocnicy (przedstawiciele) skarżącego sołectwa. Nie działają w imieniu własnym. Skoro nie złożyli skargi we własnym imieniu nie są stroną postępowania.

Ustawodawca w art. 101 ust. 2a ustawy o samorządzie gminnym wymaga aby mieszkańcy w których imieniu wnoszona jest skarga wyrazili pisemną zgodę na jej wniesienie.

Zgodnie z art. 78 § 1 kodeksu cywilnego, do zachowania pisemnej formy czynności prawnej wystarcza złożenie własnoręcznego podpisu na dokumencie obejmującym treść oświadczenia woli. Działający w imieniu skarżącego pełnomocnicy powołują się na złożone do akt sprawy o sygn. akt. IV SA/Po 195/18 Uchwałę zebrania wiejskiego Skotniki z dnia 16 grudnia 2017r. oraz odrębny dokument - listę z 24 podpisami i data 24.12.2017.

Lista z podpisami nie obejmuje żadnego oświadczenia woli.

Jest zatem oczywiste, że załączony dokument pt. Uchwała zebrania wiejskiego, nie zawierający własnoręcznych podpisów mieszkańców nie może być potraktowany jako dokument wyrażający pisemną zgodę Grupy Mieszkańców na wniesienie w ich imieniu skargi na Uchwałę Rady Miejskiej w Miłosławiu.

Ponadto Uchwała zebrania wiejskiego została podjęta w dniu 16 grudnia 2017r.

Zdaniem Organu administracji zgoda osoby na wniesienie w jej imieniu skargi musi dotyczyć konkretnej uchwały, w tym wypadku Uchwały Rady Miejskiej w Miłosławiu z dnia 12 lipca 2018r. Znajdująca się w aktach sprawy o sygn. IV SA/Po 195/18 Uchwała Zebrania Wiejskiego nie może być wyrażeniem zgody na wniesienie skargi na uchwałę podjętą dnia 12 lipca 2018r.

Wątpliwości budzi ponadto charakter załączonej listy nazwisk.

Z faktu, że jest załącznikiem do uchwały Zebrania Wiejskiego można domniemywać, że jest po prostu listą obecności na zebraniu.

Zgodnie z art. 101 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym prawo do zaskarżenia uchwały do sądu administracyjnego ma każdy, czyj interes prawny lub uprawnienie zostały naruszone uchwałą

podjętą przez organ gminy w sprawie z zakresu administracji publicznej,

Przedmiotem skargi jest Uchwała Rady Miejskiej w Miłosławiu Nr XLVI/281/18 z dnia 12 lipca 2018r w sprawie wyboru metody ustalania opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi oraz ustalania wysokości tej opłaty od właścicieli nieruchomości na których zamieszkują mieszkańcy.

Z treści skargi wynika jednoznacznie, że skarżący domaga się prawa do zwolnienia z opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi lub ewentualnie preferencyjnego traktowania przy ustalaniu jej wysokości powołując się na umowę cywilnoprawną zawartą dnia 26 czerwca 1992r pomiędzy Zarządem Gminy Września, Zarządem Miasta i Gminy w Miłosławiu a Radą Sołecką wsi Skotniki. W §2 ust. 6 wspomnianej umowy zapisano prawo do nieodpłatnego przyjmowania odpadów od mieszkańców wsi Skotniki.

Skarżący powołuje się zatem na interes faktyczny wynikający zw wspomnianej umowy cywilnoprawnej.

Jak wskazał Naczelny Sad Administracyjny, w wyroku z dnia 27 lipca 2017r., sygn akt II OSK 2942/15, podstawą do wyprowadzenia interesu prawnego są przepisy prawa materialnego na mocy których w wyniku ich autorytatywnej konkretyzacji dokonuje organ ustalenia uprawnienia lub obowiązku jednostki.

Stwierdzenie interesu prawnego sprowadza się do ustalenia związku o charakterze materialnoprawnym między obowiązującą normą prawa administracyjnego materialnego a sytuacją prawną konkretnego podmiotu prawa, polegającą na tym, że akt stosowania tej normy może mieć wpływ na sytuację prawną tego podmiotu w zakresie jego pozycji materialnoprawnej. (Wyrok NSA z dnia 14 kwietnia 2000 III SA 1876/99.

Naruszenia interesu prawnego nie można utożsamiać z subiektywnym przekonaniem danej osoby o tym, że jakiś stan faktyczny jest dla niej niekorzystny, lecz konieczne jest odwołanie się do konkretnego przepisu prawa materialnego pozwalającego zakwalifikować interes danego podmiotu jako interes prawny. (wyrok WSA w Krakowie z dnia 28 maja 2010r II SA / Kr 105/10.

Zaskarżona Uchwała została podjęta na podstawie art. 6k ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 13 września 1996r o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (tj. Dz U z 2017r poz. 1289).

Wymieniony przepis konstruuje obowiązek rady gminy polegający na konieczności dokonania wyboru ustalenia opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi spośród metod określonych w art 6j ust. 1 i 2 oraz ustaleniu stawek takiej opłaty.

Ponadto art 6h. ustawy z dnia 13 września 1996r o utrzymaniu czystości i porządku w gminach nakłada obowiązek ponoszenia na rzecz właściwej gminy opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi na właścicieli nieruchomości na których zamieszkują mieszkańcy.

Wypełniając wyżej opisany obowiązek rada gminy związana jest regulacjami ustawy z dnia 13 września 1996r., w tym między innymi art. 6j, art. 6r które określają sposób obliczania opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi oraz zasady jej wykorzystania przez gminę.

Zaskarżona uchwała ma wpływ na wysokość opłaty ponoszonej przez właścicieli nieruchomości na których zamieszkują mieszkańcy.

Zatem zaskarżona Uchwała nie dotyczy wszystkich mieszkańców lecz tylko tych którzy są właścicielami nieruchomości na których zamieszkują mieszkańcy.

Dla ustalenia czy skarżący posiada interes prawny lub uprawnienie istotnym jest w pierwszej kolejności stwierdzenie czy skarżący jest jednocześnie adresatem zaskarżonej Uchwały.

Z całą pewnością adresatem obowiązku wynikającego z zaskarżonej Uchwały nie jest sołectwo.

Przepisy art. 6i, ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach regulują powstanie

obowiązku ponoszenia opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnym.

Posiadanie interesu prawnego lub uprawnienia nie można utożsamiać z obowiązkiem ponoszenia opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnym

Jest bezsporne, że skarżący poprzez swoich pełnomocników wywodzi iż posiada uprawnienie do ulgi w opłacie za gospodarowanie odpadami komunalnym.

Aby wykazać iż zaskarżona Uchwała narusza jego interes prawny lub uprawnienie skarżący winien wskazać stosowny przepis prawa materialnego (nie postanowienie umowy) który mu takie uprawnienie przyznaje.

Podnoszę, że nie ma w obowiązującym systemie prawa administracyjnego materialnego przepisu przyznającemu sołectwu a także właścicielowi nieruchomości położonej na terenie sołectwa prawa do ulgi w opłacie za gospodarowanie odpadami komunalnymi, z tytułu położenia nieruchomości w obrębie sołectwa.

Nie wystarczy, tak jak to uczynił skarżący powoływać się, że uchwała pozbawia go konkretnych praw i uprawnień jakie istniały w dacie wejścia w życie zaskarżonej uchwały. Skarżący winien wskazać konkretny przepis prawa materialnego (administracyjnego) na który się powołuje.

Twierdzę, że skarżący, jego pełnomocnicy jak też osoby które podpisały listę obecności na zebraniu wiejskim z dnia 16 grudnia 2017r nie posiadają ani interesu prawnego ani uprawnienia do zaskarżenia Uchwały Rady Miejskiej w Miłosławiu Nr XLVI/281/18 z dnia 12 lipca 2018r w sprawie wyboru metody ustalania opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi oraz ustalania wysokości tej opłaty od właścicieli nieruchomości na których zamieszkują mieszkańcy.

Uważam, że zarzuty skargi są chybione.

Zaskarżona Uchwała nie narusza żadnego przepisu Konstytucji RP jak też art. 238 § 1 kpa. W ocenie organu administracji skarżący nie uzasadnił również słuszności zarzutu naruszenia art. 6c ust. 1, art 6k ust. 2 ustawy z dnia 13 września 1996r o utrzymaniu czystości i porządku w gminach. Art. 238 § 1 kodeksu postępowania administracyjnego dotyczy skargi uregulowanej w przepisach wymienionego kodeksu i rozpatrywanych przez właściwy organ administracji. Skargę na Uchwałę Rady Miejskiej w Miłosławiu Nr XLVI/281/18 rozpatruje właściwy Sąd. Przedmiotem niniejszego postępowania jest Uchwała Rady Miejskiej z dnia 12 lipca 2018r a nie odpowiedź Rady Miejskiej w Miłosławiu z dnia 21 sierpnia 2018r. Zarzut naruszenia art. 238 § 1 kpa jest zatem chybiony w niniejszej sprawie. Zaskarżona Uchwała nie jest Uchwałą rozpatrującą skargę na działalność Rady Miejskiej w Miłosławiu. Powyższy zarzut mógłby ewentualnie zostać podniesiony w stosunku do uchwały właściwego organu rozpatrującego skargę na działalność rady gminy.

Zaskarżona Uchwała zawiera szerokie i wyczerpujące uzasadnienie z którego, zdaniem organu administracji jej adresaci mogą czerpać pełną i uzasadnioną przepisami wiedzę o ich sytuacji prawnej. Uzasadnienie zawiera wyjaśnienie motywów jakie stały za przyjęciem określonych w Uchwale rozwiązań, w tym powodów nie przyznania ulgi w opłacie mieszkańcom wsi Skotniki. Odzwierciedla i prezentuje proces stosowania prawa.

Miedzy innymi w uzasadnieniu zaskarżonej Uchwały zostało podniesione, że „Na podstawie art 6 h ustawy ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach, mieszkańcy nieruchomości na których zamieszkują mieszkańcy mają obowiązek ponosić na rzecz właściwej gminy opłatę za gospodarowanie odpadami komunalnymi. W art 6i ust. 1 ustawodawca postanowił, że obowiązek ten powstaje z chwilą zamieszkania mieszkańca na terenie nieruchomości.

Jako świadczenie pieniężne na rzecz jednostki samorządu terytorialnego, którego obowiązek ponoszenia wynika wprost z przepisów ustawy, opłata za gospodarowanie odpadami komunalnymi jest bez wątpienia daniną publiczną, o której mowa w art. 5 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2017 r. poz. 2077), a także opłatą lokalną, o której mowa

w art. 168 Konstytucji. Przedmiotowa opłata stanowi bezzwrotny ciężar pieniężny, którego egzekucja zabezpieczona jest przymusem państwowym. Pobierana jest ona przy tym na realizację ustawowo określonych celów.

Nie ma możliwości zniesienia obowiązku ustalonego ustawą w drodze czynności cywilnoprawnej.

Umowa na którą powołują się mieszkańcy Skotniki ma niewątpliwie charakter cywilnoprawny. Wysypisko o którym mowa w umowie jest położone na terenie Gminy Września. Zobowiązanie do nieodpłatnego przejmowania odpadów od mieszkańców wsi Skotniki zaciągnęła Gmina Września a nie Gmina Miłosław.

Absolutnie nie można zgodzić się z twierdzeniem, że podstawą prawną pod podjęcia uchwały może być jakakolwiek umowa cywilnoprawna.

Obowiązek ponoszenia opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi nakłada ustawodawca."

Wyżej wymienione stanowisko Organ administracji podtrzymuje w odpowiedzi na skargę.

Jak wyżej wykazano Rada Miejska w Miłosławiu podejmując zaskarżoną Uchwałę działała na podstawie i w granicach upoważnienia ustawowego a jej uzasadnienie wyczerpująco wyjaśniało powody i motywy rozstrzygnięcia. Nie jest prawdą, że uzasadnienie nie zawierało pełnej i wyczerpującej informacji co do istniejącego stanu prawnego oraz obowiązywania umowy cywilnoprawnej z dnia 26.06.1992r.

Uzasadnienie zarzutów skargi świadczy o tym, że skarżący niedokładnie zapoznał się z treścią i uzasadnieniem zaskarżonej Uchwały.

Nie zgadzam się z twierdzeniem skarżącego, że zaskarżona Uchwała nie zawiera pełnej umotywowanej informacji co do stanu prawnego będącego podstawą jej podjęcia stanowiska organu Administracji co do obowiązywania umowy cywilnoprawnej z dnia 26 czerwca 1992r. w obowiązującym stanie prawnym, powodów nie przyznania mieszkańcom sołectwa Skotniki ulgi w opłacie.

Uchwała zawiera ekonomiczne uzasadnienie kalkulacji stawki.

Skarżący nie uzasadnił zarzutów naruszenia art. 6c ust. 1, art. 6k ust. 2 ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach.

Uzasadnienie Uchwały zawiera wyjaśnienie powodów przyjęcia wskazanej w uchwale metody ustalenia opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi. W ocenie Rady metoda ta w sposób sprawiedliwy rozkłada koszty funkcjonowania systemu zbierania odpadów komunalnych. W Uzasadnieniu zaskarżonej Uchwały wskazano również, że nie ma podstaw do stosowania ulgowej opłaty dla mieszkańców wsi Skotniki, kosztem pozostałych mieszkańców gminy.

Nie można zatem zgodzić się z zarzutem, że zaskarżona Uchwała nie wyjaśnia powodów nie skorzystania przez Radę z możliwości zróżnicowania stawek w oparciu o art. 6j ust. 2a ustawy o czystości i porządku w gminach i obniżenia tym sposobem stawki dla mieszkańców sołectwa Skotniki

Co do zarzutu braku konsultacji społecznych podnoszę, że nie ma przepisu który nakładałby na Radę Gminy obligatoryjny obowiązek przeprowadzenia konsultacji w zakresie objętym regulacjami zaskarżonej Uchwały.

Ponadto mieszkańcy wsi Skotniki przedstawiali swoje stanowisko wielokrotnie, od kilku lat na komisjach i sesjach Rady Miejskiej w Miłosławiu których przedmiotem obrad była opłata za gospodarowanie odpadami komunalnymi.

Zarówno radni i mieszkańcy sołectwa Skotniki znali zatem wzajemnie swoje stanowiska.

Uwzględniając powyższe twierdzę, że zarzuty skargi są całkowicie nieuzasadnione, w związku z

czym wnoszę jak we wnioskach odpowiedzi na skargę.

Załączniki :

1. *Skarga z załącznikami*
2. *Odpowiedź na skargę.*
3. *Uchwała Nr XLIX/299/18 Rady Miejskiej w Miłosławiu z dnia 10 października 2018 r. w sprawie przekazania do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu skargi Sołectwa Skotniki wraz z odpowiedzią na skargę,*
4. *Zaświadczenie Miejskiej Komisji Wyborczej o wyborze Burmistrza Gminy Miłosław,*
5. *Uchwała Nr XLVI/281/18 z dnia 12 lipca 2018 r. w sprawie wyboru metody ustalenia opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi oraz ustalenia wysokości tej opłaty od właścicieli nieruchomości na których zamieszkują mieszkańcy.*
6. *Odpis odpowiedzi na skargę z załącznikami.*

Przewodniczący
Rady Miejskiej
Hubert Gruszczyński
Hubert Gruszczyński